

hentet Tilbud fra nogle Skibsværfter, ikke paa min Foranledning, men paa min Forgangsers. Først efter at jeg er blevet Minister, er der ogsaa indhentet Tilbud fra Orlogsværftet. Da Orlogsværftet er Statens eget Skibsværft, som efter Rigsdagens Beslutning skal paatage sig baade Marinens og civilt Arbejde, maatte jeg anse det for en nærliggende Pligt at skaffe Tilbud ogsaa fra Orlogsværftet. Jeg vilde anse det for at være i absolut Strid med Rigsdagens Ønske, hvis man forbigik det Værft, som Rigsdagen har besluttet, at Staten selv skal drive.

Hvad angaar de Byggesummer, der er nævnt i Bladene, kan jeg oplyse, at de er forkerte. Den Forskel i Prisen, som har været nævnt, er fuldkommen opdigtet. Naar der i Lovforslaget regnes med en Maksimumsbekostning af 1 060 000 Kr., ligger denne højere, end hvad baade enkelte private og Orlogsværftet har tilbudt at bygge for, idet man altid ved et saadant Arbejde maa gaa ud fra, at man maa have en mindre Margin at løbe paa, og de laveste af de Tilbud, der foreligger i Ministeriet, er altsaa lavere. Der er selvfølgelig intet afgjort om, hvor Skibet skal bygges, og jeg har heller ikke ment det i nogen Maade forsvareligt at give Tilsagn til noget Sted, saa længe Sagen end ikke havde været til første Behandling i Rigsdagen, og ingen derfor kunde have noget Skøn over, hvorledes Tinget saa paa en saadan Sag. Det er en Selvfølge, at for saa vidt der hurtigt viser sig Samstemning i Princippet om Bygningen af en Isbryder, vil det være ønskeligt at faa dette Spørgsmaal afgjort, thi saa meget bedre kan naturligvis Forarbejderne fremmes og Mulighederne for Isbryderens Tilstedeværelse i givet Tilfælde foreligge. Dette er det naturligvis Hensigten at bestræbe sig for.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen drev det saa vidt i sin Omtale af Tilbudene, at han forud slog fast, at Orlogsværftet ikke kunde holde sit Tilbud og ikke kunde overholde den Byggetid, det havde tilbudt. Jeg synes, det er at gaa lovlig vidt at fastslaa noget saadant. Naar der er givet et Tilbud som Orlogsværftets, maa jeg dog gaa ud fra, at dette ogsaa vil kunne holde det, og naar man har sagt, at man vilde bygge Isbryderen paa den og den bestemte Tid, maa jeg gaa ud fra, at det er Meningen. I alt Fald er jo Orlogsværftet efter Beslutning af Rigsdagen for ikke saa længe siden blevet i væsentlig Grad omorganiseret netop med saadanne civile Arbejder for Øje, og hvis ikke Staten, naar den bygger, skulde bestræbe sig for ogsaa

at skaffe Orlogsværftet noget til Forrentning af den deri anbragte Kapital, saa forstaar jeg ikke rigtig, hvad Rigsdagens Formaal med at tilvejebringe et saadant civilt Skibsbygningsværft skulde være. Men, som sagt, disse Enkeltheder kan jeg ikke udover dette komme nærmere ind paa. Jeg maa antage, at naar der ogsaa foreligger et Tilbud fra Orlogsværftet, saa gælder det, saa vil man bygge for den Sum og i den Tid, der er angivet. Man har naturligvis ikke i Blinde kastet et Tilbud ud, men har undersøgt, hvad man med Hensyn til Arbejds-lønninger o. s. v. kan basere et Tilbud paa, og da der praktisk talt ingen Forskel er paa de to laveste Tilbud, af hvilke Orlogsværftets er det ene, vil jeg ikke lægge Skjul paa, at jeg vilde anse det for særdeles rimeligt, om man fra alle Sider var enig om, at Orlogsværftet i saa Fald burde bygge Skibet. Om der saa er nogen Mulighed for at dele Arbejdet, som jo bestaar af flere Dele, Maskiner, Kedel, Skrog, skal jeg ikke kunne komme nærmere ind paa i Øjeblikket, men det er naturligvis Muligheder, som vil blive videre undersøgt.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen gjorde endvidere nogle Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget. Han mente, at det Udgiftsoverslag, som var opstillet, maaske ikke var helt paalideligt. Jeg kan kun sige derom, at der er bygget paa de Erfaringer, der haves, og Overslaget er udarbejdet af de skibskyndige, som direkte er knyttet til Ministeriet. Hvad angaar det ærede Medlems Bemærkninger om, at man burde afskrive paa en kortere Tid saaledes, som man gør ved andre Forretninger, skal jeg bemærke, at det dog maa anses for rimeligt, at en Isbryder kan holde længere end et andet Fartøj, der stadig er i Fart. Som Forbillede har i den Henseende tjent for os, at en anden, eksisterende Isbryder er ca. 40 Aar gammel og fremdeles er i Drift. Derfor har man ment, at det var forsvareligt at regne med en større Levetid for en Isbryder, der i visse Aar vil være ude af Funktion, medens et almindeligt Fartøj som Regel maa ønskes at være i Funktion altid.

Det ærede Medlem gjorde derefter nogle Bemærkninger om Lovforslagets § 4, og det var jo den Hovedindvending, det ærede Medlem havde. Jeg skal ikke have det mindste imod, at dette Spørgsmaal nærmere overvejes og belyses i Udvalget. Naar man har optaget denne Bestemmelse om, at Skade, der tilføjes under Isbrydnings-tjenesten, skal paahvile det Skib, der hjælpes, er det af rent praktiske Grunde